

"Cố bần thì anh làm tít đờy, có chọt lờng. Nghe ng v m t tiêu c c, em ch a th y có n t ng sâu s c, anh ch a bi u hi n ph n đ u năng n đ kh ng ch t c đ . Rút kinh nghiệm, l n sau, anh c n kh c ph c s c t t h n" !!!...

1.

Ai cũng biết VC là vua chọi chọi, lúc chúng mồi vào miền Nam, cũng như bây giờ. Chúng bày ra nhiều danh từ quái đản, ví dụ “bóc xúc”, không biết từ tiếng nào ra (đúng nghĩa là “còn kíp”, nghe ng ngời dân lờ lờ dùng như “khó chịu, bóc bóc”): nghe nó nói, tôi bóc xúc quá) hoặc “m th c”, từ Việt Hán, trong khi đã có sẵn chữ Việt thuần túy “ăn uống”, hoặc “lô-gích” bởi tiếng Pháp logique, nghĩa tiếng Việt là “hợp lý”. Thót là đót mà hay nói ch.

Vấn sát máu, VC dùng nghe danh từ mang giọng tranh đua, đàn áp, bóc bóc. Tiếng vô tội bóc bóc “nâng cao quan điểm”, trở thành phương tiện phô bày bóc bóc võ biện luận trong tiếng th c c a chúng. Vài ví dụ :

- giới phóng m t bóc bóc; giới phóng ch t khí
- qu n lý đ i em, qu n lý đ i anh (l y v , l y ch ng?)
- x lý h t gi ng; x lý t xa (remote control?) ; x lý văn b n
- kh ng ch t c đ ; kh ng ch chi tiêu
- giáo án (thay vì bài d y)

Vân vân...

Tiếng ch chém trong tiếng d d i ch đ phong ki n ngày x a, như theo m t chuy n khôi hài ta th ng đ c nghe k : Thay vì nói “đang c t khoai ăn”, m t v thu c hoàng t c đã trở l i: “M đang chém c khoai.”

Tiếng VC chuy n bi n, đ i màu nh c c kè tùy theo l p tr ng, hoàn c nh. Cũng là phi công nh ng c a “ng y” thì trở thành giới c lái, c a b n chúng là chi n sĩ lái. Đ i v i Trung C ng, khi còn là tay sai, VC nâng bi h t c : nào là “đ ng chí anh em”, “tình h u ngh Việt-Trung th m thi t, môi h r ng l nh, đ i đ i b n v ng”, “trăng Trung qu c sáng h n trăng M [đ ng h Liên Xô t t h n đ ng h Th y Sĩ]”. Khi b Tàu C ng đánh cho t i b i biên giới cu i th p niên 70 thì chúng ch i các “đ ng chí anh em” là “b n bành tr ng B c Kinh”, “ch nghĩa Xi-ô-nít (sionisme) xâm l c”. Khi đã bán đ t, bán bi n cho Trung C ng, và cái th đ y t , VC s b n này đ n m c không dám vi t “tàu Trung qu c b n chìm thuy n đánh cá Việt Nam”, mà g i là “tàu l ”.

2.

Tuy nhiên, khi c n l a b p, b n lãnh đ o VC không ng n ng i dùng c kho t ng nghe r t

xây dựng, ng t nh mía lúi: đi tù thì chúng g i là đi h c t p (c i t o). M t nhà văn b n đ ng tù c a tôi, nguyên là nhân viên Việt T N Xã, th nh tho ng ghé tai, nói nh :

- Tao ph i đ ngh cái th ng vi t b c thông cáo kêu g i quân nhân “ng y” đi trình di n h c t p c i t o sau ngày 30/4/75 đ c lãnh gi i Nobel v vãn ch ng lấu cá...

- ?

- Chúng b t binh sĩ, h sĩ quan t p trung “h c” t i ch ba ngày, r i cho v th t. Sĩ quan c p úy cũng “đ c” đi h c, và đem theo l ng th c đ 10 ngày. C p tá mang theo l ng th c đ m t tháng. Thì th h i b ai mà không tin?

Nu t m t h p n c cho đ t c, anh ta ti p:

- M i đây, th ng cha X đ ng lên h i: “Th a cán b , t i sao trong thông cáo trình di n, Cách m ng nói h c t p m i ngày, mà bây gi h c đã h n m t năm r i, chúng tôi ch a đ c v ?” Th ng qu n giáo c i khinh kh nh, tr l i t nh b : “Đâu, anh ch tôi xem ch nào trong thông cáo Cách m ng nói các anh “h c t p m i ngày”? Thông cáo ch b o “mang theo l ng th c đ m i ngày”. Anh th y không, m i ngày ăn h t thì Cách m ng cung c p ti p kia mà!”

C ng h ng. Anh b n VTX l c đ u chép mi ng:

- Tiên s chúng nó, đau nh ho n, t c nh bò đá. Tao cũng không rõ, t i chúng mình ngu, ho c t i chúng nó quá l u manh?

Ng ng m t giây, anh ta phun ti p:

- Ho c là t i ng i qu c gia mình quá ngay th ng, n u không nói là ngâ th , nên su t đ i b chúng nó l a, t 1945 t i hôm nay.

Có th anh ta nói đúng: cho đ n bây gi , m t s ng i t n n chúng ta v n còn ngâ th tr c t ng c a VC, b b p hoài mà v n ch a t n. Ngày nay, sau khi ch y tr i ch t ra t i h i ngo i, an toàn r i, mà b n VC v n đ u i theo phá đám, d d , l n này b ng nh ng l i đ ng m t, dĩ nhiên, đ y đ y trong Ngh quy t 36, nào là Việt Ki u, “khúc ru t ngoài ngàn d m”, “b ph n không th tách r i c a dân t c Việt Nam” (thay cho “b n v t biên là ma cô, đ đ m” tr c kia), nào là “quê h ng là chùm kh ng t”, “hãy hoà gi i hòa h p, xóa b h n thù”, nào là “hãy đem ti n b c và ch t xám v xây đ ng đ t n c, đ u t đ i, làm t thi n đi, v mua nhà mua đ t, h ng già đi, gái Việt Nam bây gi đ p l m, đ p l m...”

3.

T i tr i c i t o Vĩnh Phú, có anh b n đ ng nghi p t i tr ng Đ i H c CTCT Đà L t, tên Nhung, ki m đầu ra đ c ch c th kho đ ng c lao đ ng, cũng nhàn và m thân. M t hôm, anh ta k , m t tên công an v phách l i đ n m n cái x ng. Theo th t c ai m n cũng ph i ghi tên vào s . Th kho, ng i B c, l ch s h i:

- Xin cán b cho bi t quý danh.

Tên n không hi u “quý danh”, há m m, ng ngác, suy nghĩ m t h i, r i đ t nhiên s ng s :

- Anh vi ph m n i qui. Ai cho anh nói ti ng n c ngoài h ?

Nhung s ng s t, á kh u. May ph c, nh các b n đ ng tù xúm vào thông d ch giùm, anh ta m i thoát n n, sau khi b x v t n tình:

- Bây gi mà anh v n còn ôm chân đ qu c, dùng toàn là ch t b n, ph n đ ng.

4.

Ngày Chúa Nh t tù nhân th ng đ c ngh lao đ ng. Nh ng th nh tho ng b n cán b b t làm cái mà chúng g i là “lao đ ng xã h i ch nghĩa”, ki u volunteering M , ví d ào “ao cá Bác H ”, “tr ng cây Bác H ”, “tr ng rau c i thi n”. Coi nh m t toi m t bu i sáng. Tôi đang n m

Ch Nghĩa Vi t C ng

Tác Giả: Ng i Lính Già Oregon

Thứ Sáu, 09 Tháng 12 Năm 2011 07:20

ng n ng, anh tù đ i tr ng, tên Dũng, đ n vén mừng lời đ y:

- Đ ngh anh th c đ y đi lao đ ng xã h i ch nghĩa.

Tôi c n :

- Anh đ ngh, nh ng tôi t ch i, đ c không?

Dũng là m t đ i tr ng t t, đ u đ u:

- Trong t ng t i nó, đ ngh có nghĩa là b t bu c đó cha n i. Không bi t mà c lý s hoài, kh quá!

5.

Th i gian đ u m i ra B c, sĩ quan tù nhân b giam nh ng tr i do “b đ i” qu n lý đ c đ ng lên c p th i b ng g , tranh, n a. Dãy h v sinh đ c đào phía sau nhà (khác v i nh ng tr i Công an sau này, nh Vĩnh Phú, phòng tiêu ti u c t ngay trong m i bu ng). Ban đêm, ti u ti n, đ i ti n tù nhân ph i xách đèn ra tr c v ng canh, hô to, xin phép v binh. Nh ng th ng v binh, đa s g c nhà quê, nói ng ng, dùng nhi u th th ng đ a ph ng khác nhau.

T i tr i Hoàng Liên S n, th ng xuyên có ti ng vang lên trong đêm tr ng l nh o:

- Báo cáo cán b , tôi xin đi ti u.

V binh gác h i:

- Đi ti u là đi đâu?

- Là đi tè, t c đi đái đó...

- Đi đái thì nói đi đái, còn vấn v đi ti u v i đi đ i... Đ c.

Đêm sau, rút kinh nghi m, m t tù nhân khác xin phép m t th ng v binh khác:

- Báo cáo cán b , tôi xin đi đái.

Ti ng t v ng gác:

- Đi đái... anh ăn nói kém văn hóa quá.

- V y cán b b o tôi nói th nào?

Th ng v binh:

- Đi gi i.

M t đêm khác, m t c i t o viên khác:

- Báo cáo cán b , tôi xin đi gi i...

Ti ng v binh:

- Không đ c. Đi đái thì nói đi đái. Gi i gì? Gi i rút h ? Dân Nam b mà cũng t p nói ti ng B c. Nói l i.

Đ c l i nh c i t m lòng, anh c i t o viên la l n:

- Báo cáo cán b , tôi xin đi đái.

Âm “ái... ái... ái” v ng lên trên dãy núi Hoàng Liên S n trong đêm v ng l ng, nghe “kh n tr ng”, đau kh .

- Đ c.

Cũng may, vào th i k đó, đa s sĩ quan còn tr , còn kh e, th n t t, nên ráng nh n đ c. Nh ng nh ng ông già trên sáu bó, đ ng tranh lu n v ch nghĩa ki u này, gi a tr i s ng l nh, ch a k p đ n h đã “gi i phóng” ra qu n m t r i.

6.

Chuy n b Tào Tháo r t sau đây thì b t k tu i tác, già tr , nhi p h tuy n s ng hay không s ng. Cũng t i tr i Hoàng Liên S n, cũng l i chuy n ch nghĩa. M t c i t o viên, vì bu i chi u lén ăn s n s ng, nên đang đêm b đau b ng, xách đèn ch y v i ra v ng gác, khá xa.

- Báo cáo cán b , tôi xin đi c u.

Ch Nghĩa Vi t C ng

Tác Giả: Ng i Lính Già Oregon

Thứ Sáu, 09 Tháng 12 Năm 2011 07:20

Th ng v binh, gi ng còn tr :

- Không đ c. Gi này anh đi ra c u nằm cái gì, có ý đ gì?

Anh b n ta, Nam k r t:

- H ng ph i đầu, đi c u là đi a đó. L l giùm lên cán b , tui ch u h t n i r i...

- Không đ c, anh ph i h c cách ăn cách lối cho đúng văn hóa, nghe ch a: tôi xin phép đi đ i t n. Các anh toàn nà ng i có tú tài hai, tú tài ba mà không bi t dùng ch cho đúng và n ch s . Anh lối n i đi...

B n ta tr l i, c c l c:

- Thôi kh i c n n a. Xong r i.

- Anh lối xong r i nà xong cái gì?

B n ta dùng dùng n i gi n, la l n, d ng nh không s gì n a:

- Là a t qu n r i đó cha !. Không tin cha c trèo xu ng mà h i. Đau b ng th y m n i mà c lèng èng quài.

“S c đ t xu t” không m y th m tho này, và s hy sinh vĩ đ i c a b n ta, hôm sau, đ n tai qu n giáo đ i, không ng l i có k t qu t t, ngoài đ li u. Theo l nh trên, k t đêm đó, khi c i t o viên c m đèn xin phép ra h tiêu, nói ki u nào, lính gác ph i cho đi, không h ch h i gì n a.

7.

M t b a, vắc m t bó n a to t ch ng r ng v , tôi b té x u, và đ c chuy n vào đ i Rau Xanh c a m y ông già l kh , m y u ho hen, l i s t cán g y g ng, và vì tr nh t tôi đ c ch đ nh làm tr ng t h t phân, m i b a ít nh t năm chuy n, đem giao cho m t t khác ch bi n thành n c t i rau, ho c th ng trên các lu ng khoai. Tr c khi xu t quân, tên qu n giáo lên l p:

- Có b n th phân: phân b c, phân chu ng, phân xanh. Các anh ph i l y ba th này cho đ y đ ch t l ng. Còn phân đ m, hay u-rê là phân cao c p, ta ch a dùng đ n.

Phân chu ng (trâu bò) và phân xanh (lá cây ngâm m c) thì ai cũng hi u. Riêng phân b c tên qu n giáo không c t nghĩa. M t anh t viên, g c Qu ng, gi tay h i:

- Th a coáng b , còn pheng béc là pheng chi?

Tên qu n giáo nhìn anh ch m ch m, r i đ n t ng ti ng:

- Có th mà không hi u. Phân b c là phân t i...

- Pheng t i là pheng chi, coáng b ?

- Là c t ch còn gì n a. H i mãi.

Sau khi tên qu n giáo đi, m t anh già trong đ i lên ti ng c t nghĩa :

- M y cha bi t t i sao t i nó g i c t là phân b c mà không là phân nam, phân trung không?

- Làm sao bi t đ c!

- T i vì ngoài B c, c t quý nh vàng, cho nên t i nó giành l y h t, c trong ch nghĩa t i nó cũng không ch a cho ai.

8.

T i tr i Vĩnh Phú, tôi đ c Linh m c Tr n Thanh Cao, c u tuyên úy, gi i nh c, vui tính, có quen bi t ngoài đ i, “chi u c” b c v đ i văn ngh m i thành l p do ông làm đ i tr ng, đ t n n lao đ ng vài tháng, m c dù tôi đ t đ c v ca nh c k ch. Nhân tài, cũng c t i, đ c bi t phá t các đ i. Đ i đ c l nh trình di n giúp vui m t phái đoàn thanh tra trung ng s p đ n thăm tr i.

Cha Cao cho tôi vào ban h p ca, bè alto là bè h n t p, ngang phè phè. Ông khuy n khích các ca viên:

Chữ Nghĩa Việt Cổ ngữ

Tác Giả: Ngái Lính Già Oregon

Thứ Sáu, 09 Tháng 12 Năm 2011 07:20

- Ăn sán và hút thuác láo mà hát nhá váy là đác rái!

Mát hôm trái phá đán thăm. Ban hát đang táp mát bài có nhác Há Chí Minh và hang Pác Pá, hay ao sen, ao cá gì đó, do cha Cao đát hòa âm thành bán bè, mái bè táp riáng. Hán chám chú nghe ca sĩ bè alto cáa tôi đát, vui vá, rái báng nhán mát, gái cha Cao lái, gián đá quát

:

- Anh bái bác Cách máng đáy pháng? Tên Bác kính yêu nhá thá mà... mà anh dám đái ná Há, Há, Há nhá thá thì... thì ná anh náu náo thát!

Cha phân trán, nháng hán gát đi:

- Bá, bá tát ! Bè vái không bè !

9.

Mát sĩ quan đáng tù ká: đác thá vá, anh hành nghá xe ôm. Nhá bá mã phi công đáp trai còn sót lái sau tám năm cái táo, anh lát vào mát xanh cáa mát em “cán bá gái” tái mát cá quan ná, Bác ká hai nút chánh hiáu.

Anh nói:

- Tao tranh thá tián nhanh, tián mánh, tián lên chiám mác tiêu ngay. Vì lán đáu láp cháp, tao khóc ngoài quan ái, nên tháy quá, mái rát ráe hái nhá em, “em tháy thá nào?”

- Rái em trá lái sao? tôi nán nóng hái.

Anh bán thá dài:

- Má kiáp, còn đáng ôm nhau, em bát ngái đáy, nghiêm nét mát, và lên láp y chang máy tháng quán giáo cáa mình trác kia. Em báo: “Cá bán thì anh làm tát đáy, có chát láng. Nháng vá mát tiêu các, em cháa tháy có án táng sâu sác, anh cháa biáu hián phán đáu năng ná đá kháng chá tác đá. Rút kinh nghiám, lán sau, anh cán khác phác sá cá tát hán” !!!...

Portland, 19/11/2011